

04.Reinheid

Shirley en Stefan zitten samen brood te eten. Moeder is naar oma Hemeltjeshof, die ziek is. Het dagboek ligt op tafel. Stefan leest erin, terwijl Shirley jam op haar brood smeert.

'Ha.' roept hij, 'Moet je lezen wat opa schrijft!'

'Beste kinderen. Ik ben toppunten aan het verzamelen. Doen jullie mee? Hier is mijn eerste: Wat is het toppunt van geduld? Antwoord: Wachten tot de torenhaan kraait. Schrijf gauw terug.'

'Leuk,' zegt Shirley, 'Maar ik weet er geen een.'

Ze neemt een hap van haar veel te dik besmeerde boterham. Stefan kijkt eens naar haar.

'Hé, je hebt jam op je gezicht.'

'O ja? Nou, fijn toch zeker.' zegt Shirley koeltjes. Ze neemt een lik jam uit de pot en smeert die op haar andere wang.

'Zo beter?'

Stefan lacht. Shirley wil wel eens zien hoe ze eruit ziet. Ze loopt naar de spiegel en bekijkt zichzelf kritisch. Mmm. Een beetje te veel van hetzelfde. Er moet nog wat chocopasta op het puntje van haar neus. Dat staat geinig. Stefan is het met haar eens. Zal hij haar even helpen? Nee, Shirley vindt dat hij zichzelf maar mooi moet maken. Wat hij dan ook prompt doet.

Ze rennen van de tafel naar de spiegel en weer terug. Het wordt een dolle boel.

'Weet je wat!' roept Stefan, 'Laten we ook nog wat gel in ons haar doen.'

Hij rent naar boven om de pot met gel te halen. Met een grote lik maken ze prachtige punten recht op in hun haar...

Maar dan horen ze het tuindeurtje piepen. Daar komt opa. Wat moeten ze doen? Shirley, bijdehand als altijd, weet wel raad. Vlug trekt ze het tafelkleed wat naar beneden en samen duiken ze onder de tafel.

'Hallo, jongens.' roept opa. 'Wat doen jullie daar?'

'We zitten te denken,' roept Shirley.

'Ja,' voegt Stefan eraan toe. 'Over wat het toppunt is van vies zijn. Weet u dat soms?'

Opa denkt even na. 'Is dat soms eenmaal in je leven in bad gaan en dan met een vingertje alleen je neus wassen?'

'Nee,' roepen de kinderen. 'Nog eens raden, opa.'

'Eh...' bedenkt opa, 'tomatensoep met je vingers eten?'

'Nee. Ook mis. Het is... dit!!!'

Ze doen het tafelkleed omhoog. Opa schrikt zich een wrompeltje. Maar dat is niet genoeg. De twee ondeugden komen hem ook nog een kusje geven en dat plakt verschrikkelijk. Dan gaan ze met z'n drieën, hun hoofden dicht bijeen, een selfie maken. Jammer dat opa geen gel in z'n haar kan doen. Als moeder na een tijdje thuiskomt zitten ze, lekker schoongewassen, gezellig te kwartetten. Alle rommel is weer opgeruimd. Alleen een grote bruine vlek in opa's dagboek, vertelt nog van het toppunt van smerig zijn.

Vraag 1: Waarom moet je netjes eten?

2. Wat is er nou zo vies aan als je je haar niet regelmatig wast?
3. Is het voor anderen ook fijn als je lekker schoon bent?